

Între anotimpuri reci

Ina M.

Cenușiul printre pleoapele de vise pline
Este coborât de nori ce s-au pus cortine.
În noiembrie, trezită parcă prea devreme,
Greu accept de dimineață o astfel de vreme!

Primii fulgi de nea cernuți se vântură prin toamnă,
Urcă și coboară grav, pe soare îl condamnă...
Vijelia fără sens ori direcție-n văzduh
Necăjește marii fulgi printre frunzele reci...uh!

Aruncați din stânga-n dreapta, sus sau jos, în horă,
Joacă fulgii cum le cântă vântu-n bătătură...
Amețiti de suful rece visează la iarnă,
Fulgii grei ca fluturi zboară peste neagra țarnă!

Suflă vântul nemilos prin toamna cea confuză,
Mușcă din copaci și scuipă frunză după frunză...
Timpul trece zgribulit în haina dimineții,
Sufletul plânge în vers pe umărul tristeții!

Deodată mă cuprinde, într-o-mbrătișare,
Fulgul cel mai înțelept, vântu-n disperare
Se retage către munți și rămâne-n urmă scrum
Din tristețea ce-am simțit...totu-i alb pe-al iernii drum!

Dansul fulgilor de nea mă înveselește
Și un dor de sărbători în mine se trezește.
Alb în cer, alb pe pământ, mă înalț cu fulgii-n zbor,
Sufletul e alb și el făcând parte din decor!